

Тоғис МАБМУД

БӨЛҮК БИР СЭНЭТДИР

(Данимарка ше'рлериндэн)

ОРГАН ШӘКЛИНДӨ ТИКИЛМИНИ ГРҮҮНДВИГ КИЛЭСЭНИӨ БАХАРКӨН

Доланыб кәздинчә
санит бир гыш сәһәриндә,
Бир кисеә корүрәм
Копенһаген шәһәриндә,
Елз дүз гојулуб
диварларын һәр кәрничи,
Көзәлдән көзәлдир
бу килсәнини чөлү, ичи...
Һејрәтлә бахдыгча
кәрәк дејим мән дүзүнү,
Бөјүк бир сәнәтдир
кәрничләрнин бу дүзүнү...
О, көзә корүмәз
бир инсанн шөһрәтидир,
Кордүјүм илдә јох,
нәһәк чалгы алатидир!

Таван да, сүтүн да
јарашыглы, әзәмәтли,
Һәм ичә, һәм зәриф,
һәм мөһтәшәм, һәм гүдрәтли...
Һејрәтлә бахырам
— мо' чүзәдир, — дејә-дејә
Ади бир кәрничдән
јаранмыш бу көзәллијә,
Бахырам дәрәд јана...
нә нахыш, нә бәзәк вардыр,
Дујурам һардәсә
дәјүкән бир үрәк вардыр...
Бурда һәм сәнәтнар,
һәм дә сәнәт корүрәм мән,
Сәнәтдә сәһрли,
бөјүк гүдрәт корүрәм мән!

АНА ГУЧАҒЫ

Ананнн гучагы чәннәтдир,
Мәһәммәд һәди

Бәр шејни мүгәддәси —
ана гучагы,
Омрүн мүгәддәмәси —
ана гучагы.
Бу дүнјада кордүјүм
илк бөјүк дүнјам,
Бу дүнјамын күнәши
сәвимли анам,
Чешмә олуб гәлбиндә
сүдү,
нәфәси,
Ишын олуб көзүмдә
сөзү,
нәгнәси,
Севирән сафлығыны,
үдвилијини,

Вәтән торпагы илә
ејиндир ејин!
Онларын нәвәзиши,
сәдагәти бир,
Мәһри, нуру, истиси,
мәһәббәти бир...
Бу вәтән торпагыдыр
ана гучагым,
Данми ешгим, јувам,
одум, очагым...
Бир огулам анамын
гучагында мән,
Бир ағачам вәтәнини
торпагында мән.
Учалыгын мә'бәди —
ана гучагы,
Торпаг кими әбәди —
ана гучагы!